

Ordonanța Tribunalului din 16 decembrie 2016 – Ica Foods/EUIPO – San Lucio (GROK)**(Cauza T-774/14) ⁽¹⁾****(„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Retragera cererii de înregistrare — Nepronunțare asupra fondului”)**

(2017/C 053/35)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Ica Foods SpA (Pomezia, Italia) (reprezentant: A. Nespega, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: L. Rampini, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă în fața Tribunalului: San Lucio Srl (San Gervasio Bresciano, Italia) (reprezentant: F. Sangiacomo, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 9 septembrie 2014 (cauza R 1815/2013-2) privind o procedură de declarare a nulității între San Lucio Srl și Ica Foods SpA

Dispozitivul

- 1) Nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.
- 2) Obligă Ica Foods SpA și San Lucio Srl să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și, fiecare, jumătate din cheltuielile de judecată ale Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO).

⁽¹⁾ JO C 26, 26.1.2015.

Acțiune introdusă la 7 noiembrie 2016 – Dominik Salehi/Comisia**(Cauza T-773/16)**

(2017/C 053/36)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Dominik Salehi (Bremen, Germania) (reprezentant: C. Drews, Rechtsanwältin)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- constatarea încălcării de către pârâtă a articolului 1 alineatul (4) din Regulamentul nr. 539/2001 [modificat prin Regulamentul (UE) nr. 1289/2013] în măsura în care nu a adoptat, la cererile reclamantului din 1 iulie 2016 și din 16 septembrie 2016, măsurile prevăzute la dispoziția menționată și nu i-a adresat acestuia o comunicare;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea principiului reciprocității prin aplicarea cu strictețe a Visa Waiver Program Improvement and Terrorist Travel Prevention Act of 2015.
2. Al doilea motiv întemeiat pe inacțiunea pârâtei

Potrivit reclamantului, Comisia nu a luat măsurile care se impun în conformitate cu articolul 1 alineatul (4) litera (e) punctul (i) din Regulamentul (CE) nr. 539/2001 al Consiliului din 15 martie 2001 de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație.

Acțiune introdusă la 30 noiembrie 2016 – QG/Comisia

(Cauza T-845/16)

(2017/C 053/37)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: QG (Madrid, Spania) (reprezentanți: L. Ruiz Ezquerra, R. Oncina Borrego, I. Sobrepera Millet și A. Hernández Pardo, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- constatarea faptului că Decizia Comisiei din 4 iulie 2016 privind ajutorul de stat SA.29769 (2013/C) (ex 2013/NN) pus în aplicare de Spania în favoarea anumitor cluburi de fotbal încalcă articolul 107 alineatul (1) și articolul 108 alineatul (3) TFUE, întrucât posibilitatea de a consolida conturile, rezultată din autorizarea a patru cluburi să participe la diferite discipline sportive prin Legea 10/1990, la fel ca aplicarea unei cote de impozitare reduse a impozitului pe profit, este de asemenea un ajutor de stat incompatibil cu piața internă, fapt pe care Comisia ar fi trebuit să îl constate;
- în consecință, dispunerea desființării/anulării măsurii și obligarea Regatului Spaniei să recupereze de la beneficiari ajutorul incompatibil cu piața internă. Obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă încălcarea articolului 107 alineatul (1) și a articolului 108 alineatul (3) TFUE.

Reclamantul, un club de baschet, își exprimă acordul față de actul atacat în măsura în care în cadrul acestuia se consideră ca fiind un ajutor de stat incompatibil cu piața internă măsura introdusă prin Legea 10/1990, constând în a acorda anumitor cluburi de fotbal un tratament preferențial în materie de impozit pe profit prin intermediul unei cote de impozitare reduse.

Cu toate acestea, reclamantul consideră că Comisia ar fi trebuit să ajungă la aceeași concluzie în legătură cu privilegiul fiscal care este de asemenea prevăzut de Legea 10/1990 și care constă în a permite aceluiași cluburi să participe la diferite discipline sportive.